

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 8 lutego 1982 r.

Nr 4

TREŚĆ:
Poz.:

UMOWA MIĘDZYNARODOWA

- 24 — Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Grecką o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Atenach dnia 24 października 1979 r. 61
- 25 — Oświadczenie rządowe z dnia 19 stycznia 1982 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Grecką o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisanej w Atenach dnia 24 października 1979 r. 68

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- 26 — z dnia 8 stycznia 1982 r. w sprawie zbywania przez przedsiębiorstwa państwowe na rzecz nie uspołecznionych jednostek organizacyjnych oraz osób fizycznych niektórych składników mienia tych przedsiębiorstw 69

ROZPORZĄDZENIA:

- 27 — Ministrów Spraw Wewnętrznych oraz Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dnia 22 stycznia 1982 r. w sprawie ustalenia rodzajów studiów prowadzonych przez Szkołę Główną Służby Pożarnej w Warszawie 69
- 28 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 stycznia 1982 r. w sprawie ogólnych zasad wykonywania obowiązków uzyskiwania zezwoleń na zwoływanie i odbywanie zgromadzeń, organizowanie publicznych imprez artystycznych, rozrywkowych i sportowych oraz przeprowadzanie zbiorów publicznych w czasie obowiązywania stanu wojennego, a także wyłączenia niektórych rodzajów zgromadzeń od obowiązku uzyskiwania zezwoleń 69
- 29 — Ministra Finansów z dnia 13 stycznia 1982 r. w sprawie zaliczek na podatki obrotowy i dochodowy 70
- 30 — Ministra Finansów z dnia 13 stycznia 1982 r. w sprawie przedpłat na podatki obrotowy i dochodowy oraz na opłatę skarbową z tytułu wykonywania rzemiosła 72
- 31 — Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 27 stycznia 1982 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie cel i pozwoleń na towary przywożone i na towary wywożone w niehandlowym obrocie towarowym z zagranicą 74

24

UMOWA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Grecką o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych,
podpisana w Atenach dnia 24 października 1979 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 24 października 1979 r. została podpisana w Atenach Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Grecką o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową
a Republiką Grecką o pomocy prawnej w sprawach
cywilnych i karnych.

prawa, postanowili zawrzeć Umowę o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych i w tym celu wyznaczyli swych pełnomocników:

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:
prof. dra hab. Jerzego Bafię, Ministra Sprawiedliwości
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

Prezydent Republiki Greckiej:
Georgesa Stamatisa, Ministra Sprawiedliwości Republiki
Greckiej,

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
i Prezydent Republiki Greckiej pragnąc umocnić ścisłą
i trwałą przyjaźń między obydwojma krajami oraz dać
wyraz znaczeniu, jakie przypisują współpracy w zakresie

którzy po dokonaniu wymiany swoich pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, uzgodnili następujące postanowienia:

Rozdział 1

Postanowienia ogólne.

Artykuł 1

Zakres ochrony prawnej.

1. Obywatele jednej z Umawiających się Stron korzystają w zakresie swych praw osobistych i majątkowych z takiej samej ochrony na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, jaką ta Strona przyznaje swoim obywatelom.

2. Obywatele jednej z Umawiających się Stron mają swobodny dostęp do sądów i innych organów drugiej Umawiającej się Strony, właściwych w sprawach cywilnych i karnych. Mogą oni występować przed tymi organami w obronie swych praw, składać wnioski i wytażać powództwa na tych samych warunkach co obywatele tej Strony.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 stosuje się odpowiednio do osób prawnych obydwu Umawiających się Stron.

Artykuł 2

Tryb porozumiewania się.

1. W sprawach objętych niniejszą umową Ministerstwo Sprawiedliwości lub Prokuratura Generalna Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz Ministerstwo Sprawiedliwości Republiki Greckiej porozumiewają się bezpośrednio między sobą, chyba że postanowienia niniejszej umowy stanowią inaczej.

2. Sądy i inne organy Umawiających się Stron, właściwe w sprawach cywilnych i karnych, porozumiewają się między sobą za pośrednictwem Ministerstwa Sprawiedliwości lub Prokuratury Generalnej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Ministerstwa Sprawiedliwości Republiki Greckiej.

Artykuł 3

Języki urzędowe.

Dokumenty przekazywane w sprawach objętych niniejszą umową będą sporządzone w języku Strony wzywającej z załączonym tłumaczeniem na język Strony wezwanej lub na język francuski.

Artykuł 4

Informacje o prawie.

Ministerstwo Sprawiedliwości Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Ministerstwo Sprawiedliwości Republiki Greckiej, a także Prokuratury Generalne obydwu Umawiających się Stron będą udzielały sobie wzajemnie, na wniosek, informacji o prawie obowiązującym w ich Państwach, o wykładni przepisów prawnych przez właściwe organy Umawiających się Stron, o ważniejszych aktach ustawodawczych, jak również — jeżeli zajdzie potrzeba — o określonych problemach prawnych.

Artykuł 5

W rozumieniu niniejszej umowy wyrażenie „w sprawach cywilnych” obejmuje również zagadnienia wynikające z prawa handlowego i z prawa rodzinnego.

Rozdział 2

Pomoc prawna.

Artykuł 6

Udzielanie pomocy prawnej.

1. Umawiające się Strony zobowiązują się do wzajemnego udzielania pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych.

2. Pomocy prawnej udziela się przez dokonywanie określonych czynności postępowania, a w szczególności przez przesyłanie dokumentów, przeszukiwanie, zajęcie i przekazywanie dowodów, opinie biegłych, przesłuchiwanie podejrzanych i oskarżonych, przesłuchanie stron, świadków i biegłych, jak również oględziny sądowe.

Artykuł 7

Przedmiot i forma wniosków o udzielenie pomocy prawnej.

1. Wniosek o udzielenie pomocy prawnej powinien zawierać:

- określenie organów wzywających i wezwanych;
- sprawę, której dotyczy wniosek o udzielenie pomocy prawnej;
- imiona i nazwiska stron, podejrzanych, oskarżonych lub skazanych, ich miejsce zamieszkania lub pobytu, obywatelstwo i zawód, a w sprawach karnych — w miarę możliwości — również miejsce i datę urodzenia podejrzanych, oskarżonych lub skazanych oraz imiona ich rodziców;
- nazwiska, imiona i adresy pełnomocników;
- treść wniosku i informacje niezbędne do jego wykonania, a w sprawach karnych również kwalifikacje czynu przestępnego.

2. Wnioski o udzielenie pomocy prawnej oraz załączone dokumenty powinny być podpisane i opatrzone pieczęcią urzędową organu, od którego pochodzą.

Artykuł 8

Wykonywanie wniosków o udzielenie pomocy prawnej.

1. Przy wykonywaniu wniosku o udzielenie pomocy prawnej organ wezwany stosuje przepisy prawne swego państwa. Jednakże organ ten na wniosek wzywającej Umawiającej się Strony może zastosować przepisy postępowania drugiej Umawiającej się Strony, jeżeli nie są one sprzeczne z prawem Strony wezwanej.

2. Jeżeli organ wezwany nie jest właściwy do wykonania wniosku o udzielenie pomocy prawnej, przekazuje go do właściwego organu Strony wezwanej i zawiadamia o tym organ wzywający.

3. Na prośbę organu wzywającego organ wezwany zawiadamia go bezpośrednio o terminie i miejscu wykonania wniosku.

4. Po wykonaniu wniosku o udzielenie pomocy prawnej organ wezwany zwraca akta organowi wzywającemu lub powiadamia go o przeszkodach w wykonaniu tego wniosku.

Artykuł 9

Świadkowie i biegli.

1. Jeżeli w toku postępowania przed sądem lub innym organem jednej Umawiającej się Strony okaże się konieczne stawienie świadka lub biegłego przebywającego na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, sąd lub inny właściwy organ tej Strony może być wezwany do doręczenia wezwania.

2. W wypadku określonym w ustępie 1 do wezwania nie może być dołączone zagrożenie grzywną lub innymi środkami przymusu w przypadku niestawienia.

3. Koszty podróży i pobytu, jak również wypłata odszkodowania dla świadków lub biegłych, obciążają stronę wzywającą.

4. Świadek lub biegły, który stawił się przed organem Strony wzywającej na wezwanie doręczone mu przez organ Strony wezwanej, nie może być aresztowany, ścigany karnie, ani nie można wykonać w stosunku do niego kary za przestępstwo popełnione przed przekroczeniem granicy Strony wzywającej.

5. Świadek lub biegły przestaje korzystać z przywileju przewidzianego w ustępie 4, jeżeli nie opuści terytorium Strony wzywającej przed upływem terminu piętnastu dni, licząc od dnia zawiadomienia go przez organ przesłuchujący, że obecność jego nie jest już potrzebna. Przy obliczaniu tego terminu nie uwzględnia się okresu, w którym świadek lub biegły nie mógł, bez swojej winy, opuścić terytorium Strony wzywającej.

Artykuł 10

Doręczenia.

1. Doręczenia pism są dokonywane przez organ wezwany zgodnie z przepisami prawnymi normującymi tryb doręczania pism w jego Państwie, jeżeli doręczane pisma zostały sporządzone w języku Strony wezwanej albo jeżeli dołączono do nich uwierzytelniony przekład na język tej Strony. W innym wypadku organ wezwany doręcza pismo adresatowi wtedy tylko, gdy on zgodzi się je przyjąć.

2. Wniosek o udzielenie pomocy prawnej powinien zawierać dokładny adres odbiorcy oraz określenie doręczanego pisma.

3. Jeżeli pisma nie mogą być doręczone pod adresem wskazanym we wniosku o udzielenie pomocy prawnej, organ wezwany podejmie niezbędne środki w celu ustalenia dokładnego adresu. Jeżeli ustalenie adresu okaże się niemożliwe, organ wezwany zawiadamia o tym organ wzywający i zwraca mu pisma, które miał doręczyć.

Artykuł 11

Potwierdzenie doręczenia pism.

Potwierdzenie doręczenia pism sporządza się stosownie do przepisów o doręczaniu pism obowiązujących na terytorium Strony wezwanej. Potwierdzenie doręczenia powinno zawierać datę i miejsce doręczenia.

Artykuł 12

Koszty pomocy prawnej.

1. Wezwana Umawiająca się Strona ponosi wszelkie koszty powstałe na jej terytorium w związku z udzieleniem pomocy prawnej i nie będzie żądała zwrotu tych kosztów.

2. Organ wezwany zawiadamia organ wzywający o wysokości poniesionych kosztów. Jeżeli organ wzywający ściągnie te koszty od osoby obowiązanej do ich poniesienia, kwoty te przypadną Stronie wzywającej.

Artykuł 13

Odmowa udzielenia pomocy prawnej.

1. Można odmówić przeprowadzenia czynności z zakresu pomocy prawnej, jeżeli jej wykonanie mogłoby zagrożić suwerenności, bezpieczeństwu lub porządkowi publicznemu wezwanej Umawiającej się Strony.

2. W sprawach karnych można ponadto odmówić udzielenia pomocy prawnej, jeżeli czyn będący podstawą wniosku o udzielenie pomocy prawnej jest według Strony wezwanej przestępstwem politycznym lub wojskowym.

Rozdział 3

Dokumenty.

Artykuł 14

Przesyłanie aktów stanu cywilnego.

Na wniosek sądów i innych właściwych organów jednej z Umawiających się Stron druga Strona przekazuje jej bez opłat i kosztów odpisy aktów stanu cywilnego i inne odnoszące się do nich dokumenty, dotyczące obywateli Strony, od której pochodzi wniosek.

Artykuł 15

Legalizacja i moc dowodowa dokumentów.

1. Dokumenty oraz ich odpisy lub dokonane z nich wyciągi, sporządzone, wydane lub uwierzytelnione na terytorium jednej z Umawiających się Stron przez właściwy organ i opatrzone pieczęcią urzędową, nie wymagają legalizacji dla swej ważności na terytorium drugiej Strony.

2. Dokumenty urzędowe sporządzone na terytorium jednej z Umawiających się Stron mają na terytorium drugiej Umawiającej się Strony moc dowodową dokumentów urzędowych.

Rozdział 4

Zwolnienie od zabezpieczania kosztów procesu i od kosztów sądowych w sprawach cywilnych.

Artykuł 16

Obywatele jednej z Umawiających się Stron, którzy zamieszkują lub przebywają na terytorium jednej lub drugiej Strony i którzy występują przed sądami drugiej

Umawiającej się Strony, nie są obowiązani do zabezpieczenia kosztów procesu z tego tylko powodu, że są cudzoziemcami lub że nie mają miejsca zamieszkania lub pobytu na terytorium Strony, przed której sądem występują.

Artykuł 17

1. Obywatele jednej z Umawiających się Stron korzystają na terytorium drugiej Umawiającej się Strony ze zwolnienia od kosztów sądowych oraz z bezpłatnego zastępstwa procesowego na tych samych warunkach i w takim samym zakresie jak obywatele tej Umawiającej się Strony.

2. Zwolnienie od kosztów sądowych i bezpłatne zastępstwo dotyczy wszystkich czynności postępowania, łącznie z czynnościami egzekucyjnymi.

3. Obywatele, którzy zgodnie z przepisami prawnymi jednej z Umawiających się Stron zostali zwolnieni od kosztów sądowych w danej sprawie, są zwolnieni od tych kosztów w razie dokonywania czynności procesowych w tej samej sprawie na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 18

1. Zaświadczenia o sytuacji osobistej, rodzinnej i majątkowej wydają właściwe organy Umawiającej się Strony, na której terytorium ma miejsce zamieszkania lub pobytu osoba wnosząca o przyznanie jej zwolnienia od kosztów sądowych.

2. Jeżeli wnioskodawca nie zamieszkuje i nie przebywa na terytorium jednej lub drugiej Umawiającej się Strony, zaświadczenie może wydać przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny państwa, którego wnioskodawca jest obywatelem.

3. Sąd orzekający o zwolnieniu od kosztów sądowych może w przewidzianym w artykule 2 niniejszej umowy trybie zażądać od organu, który wydał zaświadczenie, dodatkowych wyjaśnień.

Artykuł 19

Obywatel jednej z Umawiających się Stron może zgłosić ustnie do protokołu w sądzie właściwym według swego miejsca zamieszkania lub pobytu wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych lub o ustanowienie adwokata w postępowaniu przed sądem drugiej Strony. Sąd właściwy przesyła sądowi drugiej Umawiającej się Strony w trybie przewidzianym w artykule 2 niniejszej umowy protokół wraz z zaświadczeniem określonym w artykule 18 niniejszej umowy i innymi dokumentami złożonymi przez wnioskodawcę.

Artykuł 20

1. Jeżeli sąd jednej z Umawiających się Stron rozpoznający sprawę zażąda przekazania opłat lub zaliczek od osoby zamieszkałej na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, termin wyznaczony do ich uiszczenia nie może być krótszy niż dwa miesiące.

2. W razie wyznaczenia przez sąd jednej z Umawiających się Stron terminu do dokonania przez osobę zamieszkałą na terytorium drugiej Umawiającej się Strony określonej czynności postępowania, wówczas hieq terminu rozpoczyna się od daty stempla urzędu pocztowego

Umawiającej się Strony, z której terytorium zostało wysłane pismo stanowiące wykonanie czynności.

Rozdział 5

Uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach cywilnych.

Artykuł 21

1. Prawomocne orzeczenia sądów w sprawach cywilnych jednej z Umawiających się Stron, dotyczące spraw niemajątkowych, jeżeli nie są sprzeczne z niniejszą umową, podlegają uznaniu na terytorium drugiej Umawiającej się Strony. Dotyczy to również orzeczeń wydanych przed wejściem w życie niniejszej umowy.

2. Wykonalność prawomocnych orzeczeń sądów w sprawach cywilnych, dotyczących stosunków majątkowych, wydanych na terytorium jednej z Umawiających się Stron, może być stwierdzona na terytorium drugiej Strony, jeżeli orzeczenia te zostały wydane po wejściu w życie niniejszej umowy. Dotyczy to również prawomocnych wyroków sądów, uwzględniających powództwo cywilne w sprawach karnych.

Artykuł 22

Wniosek o uznanie lub o stwierdzenie wykonalności orzeczenia sądowego należy zgłosić do sądu, który rozpoznawał sprawę w pierwszej instancji, lub do właściwego sądu drugiej Strony. W pierwszym wypadku sąd przekazuje wniosek właściwemu sądowi drugiej Strony w trybie określonym w artykule 2 niniejszej umowy.

Artykuł 23

1. Do wniosku o uznanie lub o stwierdzenie wykonalności orzeczenia należy dołączyć

a) odpis orzeczenia z uzasadnieniem oraz dokument urzędowy stwierdzający prawomocność orzeczenia, jeśli to nowo wynika z treści samego orzeczenia;

b) dokument stwierdzający, że pozwany, który nie brał udziału w postępowaniu, lub jego pełnomocnik był we właściwym czasie i w należyłym trybie chociaż raz wezwany na rozprawę;

c) uwierzytelniony przekład dokumentów wymienionych pod literą a) i b) na jeden z języków przewidzianych w artykule 3 niniejszej umowy.

2. Z wnioskiem o stwierdzenie wykonalności orzeczenia można połączyć wniosek o przeprowadzenie egzekucji.

Artykuł 24

Orzekając w sprawie dotyczącej uznania lub wykonalności orzeczenia, sąd może w razie potrzeby zażądać od wnioskodawcy wyjaśnień lub zobowiązać go do uzupełnienia braków wniosku. Sąd może również wysłuchać dłużnika co do treści wniosku oraz prosić o wyjaśnienia sąd, który wydał orzeczenie.

Artykuł 25

Dłużnik może zgłosić do sądu, który orzeka o stwierdzeniu wykonalności, zarzuty zarówno co do jego dopuszczalności, jak i co do uwzględnionych w wyroku sądu roszczeń w tym tylko wypadku, gdy jest to dopusz-

czalne według prawa tej Umawiającej się Strony, na której terytorium wydano wyrok.

Artykuł 26

Odmowa uznania lub stwierdzenia wykonalności.

Można odmówić uznania lub stwierdzenia wykonalności w następujących wypadkach:

a) jeżeli pozwany lub osoba zobowiązana orzeczeniem do zaspokojenia żądania nie uczestniczyli w postępowaniu sądowym na skutek tego, że im lub ich pełnomocnikom we właściwym czasie i w należyty trybie nie doręczono wezwania na rozprawę;

b) jeżeli orzeczenie jest sprzeczne z innym wcześniejszym prawomocnym orzeczeniem wydanym w tej samej sprawie między tymi samymi stronami przez sąd Umawiającej się Strony, na której terytorium to orzeczenie ma być uznane lub wykonane;

c) jeżeli orzeczenie jest sprzeczne z porządkiem publicznym Umawiającej się Strony, na której terytorium to orzeczenie ma być uznane lub wykonane;

d) jeżeli według prawa Umawiającej się Strony, na której terytorium orzeczenie ma być uznane lub wykonane, sąd tej Strony jest wyłącznie właściwy do osądzenia sprawy.

Artykuł 27

Przepisy artykułu 21 ustęp 2 i artykułów 22—26 niniejszej umowy stosuje się również do ugód zawartych przed sądami.

Szczególne wypadki wykonalności orzeczeń o kosztach.

Artykuł 28

1. Jeżeli na osoby zwolnione na podstawie artykułu 16 niniejszej umowy od zabezpieczenia kosztów procesu nałożono w orzeczeniu kończącym postępowanie obowiązek zapłaty tych kosztów, właściwy sąd Umawiającej się Strony, na której terytorium ma nastąpić ich ściąganie, orzeknie zgodnie ze swoim prawem i bezpłatnie o wykonalności orzeczenia.

2. Kosztami postępowania są również koszty poświadczenia prawomocności i wykonalności orzeczenia oraz koszty tłumaczenia wymaganych dokumentów. Koszty te ustala na wniosek sąd, który rozstrzyga o stwierdzeniu wykonalności orzeczenia.

Artykuł 29

1. Wniosek o stwierdzenie wykonalności orzeczenia o kosztach postępowania składa w sposób określony w artykule 22 niniejszej umowy osoba, na której rzecz zostały one zasądzone.

2. Do wniosku należy dołączyć orzeczenie zasądzające koszty wraz z poświadczeniem jego prawomocności i wykonalności oraz uwierzytelnionym tłumaczeniem na jeden z języków przewidzianych w artykule 3 niniejszej umowy.

3. Z wnioskiem o stwierdzenie wykonalności orzeczenia o kosztach można połączyć wniosek o przeprowadzenie egzekucji.

Artykuł 30

1. Sąd wezwanej Umawiającej się Strony rozpoznaje wnioski o stwierdzenie wykonalności orzeczenia o kosztach bez wysłuchania stron, ograniczając się jedynie do sprawdzenia, czy orzeczenie to jest prawomocne i wykonalne.

2. Nie można odmówić przyjęcia wniosku o egzekucję kosztów z tego powodu, że wnioskodawca nie uiścił zaliczki na poczet kosztów tej egzekucji.

Artykuł 31

1. W razie nałożenia na obywatela jednej z Umawiających się Stron obowiązku zapłaty kosztów należnych sądowi drugiej Umawiającej się Strony, sąd ten zwróci się do właściwego sądu Umawiającej się Strony, na której terytorium zamieszkuje dłużnik, z wnioskiem o ściąganie tych kosztów. Sąd wezwany przeprowadzi egzekucję zgodnie ze swoim prawem bez pobierania opłat.

2. Do wniosku dołącza się dokumenty wymienione w artykule 29 ustęp 2 niniejszej umowy. Postanowienie artykułu 30 niniejszej umowy stosuje się także w tym wypadku.

Rozdział 6

Wydawanie i przewóz.

Artykuł 32

Obowiązek wydania.

1. Umawiające się Strony zobowiązują się wzajemnie, stosownie do postanowień niniejszej umowy, wydawać sobie na wniosek osoby przebywającej na ich terytorium w celu przeprowadzenia postępowania karnego lub w celu wykonania kary.

2. Wydanie w celu przeprowadzenia postępowania karnego następuje tylko z powodu takich przestępstw, które według prawa obu Umawiających się Stron są zagrożone karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej rok, lub karą surowszą.

3. Wydanie w celu wykonania kary następuje tylko z powodu takich przestępstw, które podlegają karze według prawa obu Umawiających się Stron i jeżeli dana osoba została skazana na karę pozbawienia wolności powyżej jednego roku lub na karę surowszą.

4. Jeżeli za przestępstwo, z powodu którego wnosi się o wydanie, jest przewidziana kara śmierci przez prawo Strony wzywającej, to w wypadku gdy kara taka nie jest przewidziana przez prawo Strony wezwanej, będzie mogła być wyrażona zgoda na wydanie pod warunkiem, że na terytorium Strony wzywającej kara śmierci nie zostanie orzeczona lub wykonana.

5. Jeżeli wniosek o wydanie obejmuje kilka odrębnych przestępstw, z których każde według prawa obu Umawiających się Stron podlega karze pozbawienia wolności, lecz niektóre z nich nie odpowiadają warunkom przewidzianym w ustępach 2 i 3, Strona wezwana może wyrazić zgodę na wydanie również za te przestępstwa.

Artykuł 33

Odmowa wydania.

1. Wniosku o wydanie nie uwzględnia się w następujących wypadkach:

- a) jeżeli osoba, której wydania zażądano, jest obywatelem Strony wezwanej lub uzyskała na jej terytorium prawo azylu;
- b) jeżeli według prawa Strony wezwanej oskarżenie dotyczy przestępstwa politycznego lub wojskowego albo jeżeli ściganie karne jest niedopuszczalne lub wyrok nie może być wykonany z powodu przedawnienia albo z powodu innej okoliczności ustawowej;
- c) jeżeli w stosunku do osoby, której wydania zażądano, wydany został na terytorium Strony wezwanej prawomocny wyrok dotyczący tego samego przestępstwa lub została umorzona postępowanie;
- d) jeżeli przestępstwo, z powodu którego żąda się wydania, jest ścigane stosownie do prawa obu Umawiających się Stron wyłącznie z oskarżenia osoby pokrzywdzonej;
- e) jeżeli przestępstwo zostało popełnione na terytorium Strony wezwanej.

2. Ponadto Strona wezwana może odmówić wydania, jeżeli wydania żąda się z powodu przestępstwa popełnionego na terytorium trzeciego państwa i wyrok został już wydany w tym państwie.

Artykuł 34

Wniosek o wydanie.

1. Do wniosku o wydanie należy dołączyć uwierzytelniony odpis prawomocnego wyroku, jak również pełny tekst przepisu ustawy, według którego zakwalifikowano przestępstwo. Jeżeli skazany odbył już część kary, należy o tym zawiadomić.

2. Do wniosku o wydanie w celu przeprowadzenia postępowania karnego należy dołączyć uwierzytelniony odpis postanowienia o tymczasowym aresztowaniu, opis okoliczności popełnienia przestępstwa, jak również tekst przepisu ustawy, według którego przestępstwo zostało zakwalifikowane. Jeżeli przestępstwo spowodowało szkodę majątkową, należy wskazać jej wysokość.

3. Do wniosku dołącza się w miarę możliwości rysopis osoby, której wydania zażądano, dane o jej tożsamości, sytuacji osobistej, obywatelstwie i miejscu zamieszkania, jej fotografię i odciski palców.

4. Umawiająca się Strona, która żąda wydania, nie ma obowiązku dołączania do wniosku dowodów dotyczących czynu popełnionego przez osobę, której wydania zażądano.

Artykuł 35

Dane uzupełniające.

Jeżeli wniosek o wydanie nie zawiera wszystkich niezbędnych danych, Strona wezwana może zażądać jego uzupełnienia. W tym celu może ona zakreślić termin, który nie powinien przekraczać dwóch miesięcy, lecz który może być przedłużony z usprawiedliwionych przyczyn.

Artykuł 36

Aresztowanie osoby podlegającej wydaniu.

Po otrzymaniu wniosku o wydanie Strona wezwana powinna niezwłocznie, co należy, aby aresztować osobę,

której wydania zażądano. Nie dotyczy to wypadków, gdy wydanie stosownie do niniejszej umowy nie może nastąpić.

Artykuł 37

Tymczasowe aresztowanie przed otrzymaniem wniosku o wydanie.

1. Osoba, której wydania zażądano, może być tymczasowo aresztowana przed otrzymaniem wniosku o wydanie, jeżeli o jej aresztowanie wnosi jedna z Umawiających się Stron, zapewniając, że wydano nakaz aresztowania danej osoby lub że zapadł prawomocny wyrok skazujący albo inne orzeczenie sądu. Wniosek taki może być zgłoszony przez pocztę, telegraf lub za pomocą innych środków przekazujących treść wniosku na piśmie.

2. Wyjątkowo, w nagłych wypadkach, właściwe organy Umawiających się Stron mogą tymczasowo aresztować osobę znajdującą się na ich terytorium nawet bez zgłoszenia takiego wniosku, jeżeli posiadają wiadomość, że dana osoba na terytorium drugiej Umawiającej się Strony popełniła przestępstwo uzasadniające wydanie.

3. O dniu tymczasowego aresztowania przewidzianego w ustępie 1 i 2 niniejszego artykułu należy niezwłocznie zawiadomić drugą Umawiającą się Stronę.

Artykuł 38

Zwolnienie z aresztu.

Osoba tymczasowo aresztowana stosownie do artykułu 36 lub 37 niniejszej umowy może być zwolniona, jeżeli wniosek o wydanie lub wniosek o uzupełnienie tego wniosku nie nadejdzie w ciągu miesiąca, licząc od zawiadomienia drugiej Strony o aresztowaniu tej osoby.

Artykuł 39

Odroczenie wydania.

Jeżeli przeciwko osobie, której wydania zażądano, na terytorium wezwanej Umawiającej się Strony jest prowadzone postępowanie karne lub jeżeli odbywa ona karę za inne przestępstwo, wydanie może być odroczone do chwili ukończenia postępowania karnego lub odbycia albo darowania kary.

Artykuł 40

Wydanie czasowe.

1. Jeżeli przewidziane w artykule 39 niniejszej umowy odroczenie wydania mogłoby spowodować przedawnienie ścigania karnego lub przyczynić się do poważnego utrudnienia postępowania, to na uzasadniony wniosek można wydać czasowo osobę, której wydania zażądano.

2. Osoba wydana czasowo powinna być odesłana z powrotem niezwłocznie po dokonaniu czynności w sprawie karnej, dla których została ona wydana.

Artykuł 41

Zbieg wniosków o wydanie.

Jeżeli kilka państw zwraca się o wydanie tej samej osoby, Strona wezwana decyduje, któremu ze zgłoszonych wniosków należy dać pierwszeństwo.

Artykuł 42

Zakres ścigania.

1. Osoba wydana nie może być bez zgody Strony wezwanej ścigana ani nie można w stosunku do niej wykonać kary za inne przestępstwo popełnione przed wydaniem oprócz tego, które było podstawą wydania, jak również nie można jej wydać trzeciemu państwu.

2. Zgoda ta nie jest wymagana w następujących wypadkach:

- a) jeżeli osoba wydana nie opuściła terytorium tej Umawiającej się Strony, której została wydana, w ciągu miesiąca od dnia zakończenia postępowania w sprawie, a w razie jej skazania — od dnia odbycia kary lub uwolnienia od kary. Do tego terminu nie wlicza się czasu, w ciągu którego osoba wydana bez własnej winy nie mogła opuścić terytorium Strony wzywającej;
- b) jeżeli osoba wydana po opuszczeniu terytorium Strony wzywającej następnie dobrowolnie tam powróciła.

Artykuł 43

Zawiadomienie o decyzji w przedmiocie wydania.

1. Strona wezwana zawiadamia Stronę wzywającą o swojej decyzji w przedmiocie wydania.

2. W razie całkowitego lub częściowego nieuwzględnienia wniosku o wydanie zostanie przekazane Stronie wzywającej uzasadnienie decyzji.

3. W razie zgody na wydanie wezwana Umawiająca się Strona zawiadamia wzywającą Umawiającą się Stronę o miejscu i czasie wydania. Jeżeli Strona wzywająca nie przejmie osoby, której się domagała, w ciągu miesiąca od wyznaczonego dnia wydania, osoba ta może zostać zwolniona.

Artykuł 44

Wydanie ponowne.

Jeżeli wydana osoba uchyli się od wymiaru sprawiedliwości i powróci na terytorium Strony wezwanej, podlega ona wydaniu na ponowny wniosek, bez potrzeby przesyłania materiałów wymienionych w artykule 34 niniejszej umowy.

Artykuł 45

Porozumiewanie się w sprawach o wydanie.

Wniosek o wydanie, jak również udzielona odpowiedź przesyłane będą w drodze dyplomatycznej. Inne czynności dotyczące wydania będą dokonywane zgodnie z artykułem 2 niniejszej umowy.

Artykuł 46

Przewóz.

1. Każda z Umawiających się Stron zezwoli na wniosek drugiej Strony na przewóz przez swoje terytorium osób wydanych tej Stronie przez inne państwo. Umawiające się Strony nie mają tego obowiązku, jeśli stosownie do przepisów niniejszej umowy nie istnieje obowiązek wydania.

2. Wniosek o przewóz powinien być zgłoszony w takim samym trybie jak wnioski o wydanie.

3. Właściwe organy Umawiających się Stron porozumiewają się w każdym wypadku co do sposobów, trasy i innych warunków przewozu.

Artykuł 47

Zawiadomienie o wynikach postępowania karnego.

Umawiające się Strony informują się wzajemnie o wynikach postępowania karnego wobec wydanych osób. Na wniosek przekazują one sobie również odpisy prawomocnego orzeczenia.

Rozdział 7

Postanowienia różne w sprawach karnych.

Artykuł 48

Przekazanie ścigania karnego.

Każda z Umawiających się Stron jest obowiązana na wniosek drugiej Strony ścigać zgodnie ze swoim prawem własnych obywateli, którzy popełnili przestępstwo na terytorium drugiej Strony.

Artykuł 49

1. W celu wszczęcia ścigania karnego, stosownie do artykułu 48, Umawiające się Strony będą sobie przekazywać wnioski, do których będą dołączane dokumenty dotyczące popełnionego przestępstwa, dane o osobie sprawcy i inne dowody, jak również teksty przepisów karnych mających zastosowanie do czynu według prawa obowiązującego w miejscu jego popełnienia.

2. Umawiająca się Strona, do której skierowano wniosek o przejęcie ścigania, zawiadamia drugą Stronę o wynikach postępowania i przesyła na wniosek odpis prawomocnego orzeczenia.

Artykuł 50

Czasowe przekazywanie osób pozbawionych wolności w charakterze świadków.

1. Jeżeli wyniknie potrzeba przesłuchania w charakterze świadków osób pozbawionych wolności na terytorium drugiej Strony, organy wymienione w artykule 2 niniejszej umowy mogą zezwolić na przekazanie ich na terytorium Strony wzywającej pod warunkiem, że osoby te będą nadal pozbawione wolności i zostaną odesłane z powrotem w najkrótszym czasie po przesłuchaniu.

2. Jeżeli wyniknie potrzeba przesłuchania w charakterze świadków osób pozbawionych wolności na terytorium trzeciego państwa, organy wymienione w artykule 2 niniejszej umowy udzielą zezwolenia na przewóz tych osób przez terytorium swego państwa.

3. Postanowienia artykułu 9 niniejszej umowy stosuje się w wypadkach przewidzianych w ustępach 1 i 2.

Artykuł 51

Wydawanie przedmiotów.

1. Przedmioty uzyskane przez sprawcę w wyniku przestępstwa, jak również wszelkie inne przedmioty,

które mogą służyć w postępowaniu karnym jako dowody rzeczowe, powinny być wydane Stronie wzywającej nawet w takim wypadku, gdy wydanie sprawcy przestępstwa ze względu na jego śmierć lub z innych powodów jest niemożliwe.

2. Strona wezwana może czasowo odroczyć wydanie przedmiotów, jeśli są one niezbędne w innym postępowaniu karnym.

3. Prawa osób trzecich do podlegających wydaniu przedmiotów pozostają nienaruszone. Przedmioty te po zakończeniu postępowania karnego podlegają zwróceniu Stronie, które je wydała, w celu ich przekazania uprawnionym osobom.

4. Do wydawania przedmiotów stosownie do postanowień niniejszego artykułu nie mają zastosowania przepisy ograniczające przywóz i wywóz przedmiotów i wartości dewizowych.

Artykuł 52

Koszty wydania i przewozu.

Koszty związane z przygotowaniem wydania przestępców oraz przedmiotów, stosownie do postanowień niniejszej umowy, ponosi ta Umawiająca się Strona, na której terytorium koszty te powstały. Koszty przewozu obciążają Stronę wzywającą.

Artykuł 53

Przesyłanie zawiadomień o wyrokach.

1. Umawiające się Strony będą sobie wzajemnie raz w roku przysyłać informacje o prawomocnych wyrokach skazujących obywateli drugiej Strony.

2. Umawiające się Strony na żądanie będą dostarczały sobie wzajemnie dla celów postępowania karnego dane o karalności osób zamieszkałych poprzednio na terytorium Strony wezwanej.

Po zaznajomieniu się z powyższą umową Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 11 września 1980 r.

3. W wypadkach przewidzianych w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu Umawiające się Strony będą w miarę możliwości przysyłać również odciski palców osób skazanych.

Rozdział 8

Postanowienia końcowe.

Artykuł 54

Niniejsza umowa zastępuje porozumienie o prawie ubogich i kaucji aktorycznej, zawarte w drodze wymiany not między Polską a Grecją w dniu 10 kwietnia 1930 r.

Artykuł 55

1. Umowa niniejsza podlega ratyfikacji i wejdzie w życie trzydziestego dnia od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w Warszawie.

2. Umowa niniejsza zawarta jest na czas nieokreślony. Może być ona wypowiedziana w drodze notyfikacji przez każdą z Umawiających się Stron. W takim wypadku utraci moc po upływie sześciu miesięcy od dnia wypowiedzenia.

Na dowód czego Pełnomocnicy Umawiających się Stron podpisali niniejszą umowę i opatrzili ją pieczęciami.

Sporządzono w Atenach dnia 24 października 1979 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, greckim i francuskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W razie rozbieżności tekst francuski uważany będzie za rozstrzygający.

Za Radę Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej

Za Prezydenta
Republiki Greckiej

Jerzy Bafia

Georges Stamatis

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *J. Czyrek*

25

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 19 stycznia 1982 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Grecką o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisanej w Atenach dnia 24 października 1979 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 55 ust. 1 Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Grecką o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisanej w Atenach dnia 24 października 1979 r., nastąpiła w Warszawie dnia

23 listopada 1981 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionej umowy.

Powyższa umowa weszła w życie dnia 23 grudnia 1981 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *J. Czyrek*